

Slutning, man er kommen til om den Rølle, Meierierne have spillet lige overfor vedkommende epidemiske Sygdom, er fuldstændig rigtig. Jeg kan ikke være med til at lade haant om de Resultater, som Lægevidenskabten er kommen til paa dette Omraade om Smittens Overførelse gennem Mælk. Jeg tror sikkert, at det er et fuldstændig rigtig Resultat, man der er kommen til, og jeg kan paa ingen Maade være enig med det ærede Medlem i at lade haant om dette. Jeg støler paa, at disse Resultater ere saa rigtige, som man overhovedet kan stæffe Resultater. — Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Nær) vilde have at vide, hvorfor man skulde have denne Lov netop nu, da skal jeg sige ham min Mening om dette Spørgsmaal. Det er, fordi Fælles- og Andelsmeieri-Institutionen nu har udviklet sig saaledes, at disse Meieriers Antal er temmelig bethdeligt. Saalænge der kun er nogle saa af dem, er der selvfølgelig ingen Grund til at vedtage en almindelig Lovgivning for hele Landet; men nu er jo netop det Tidspunkt kommet, da de have bredt sig over hele Landet, saaledes at dette Spørgsmaal vedrører en overordentlig vid Kredts, og der er ingen Tvivl om, at Andelsmeieriernes Antal vil stige yderligere inden meget kort Tid. Derfor staa vi netop paa det Tidspunkt, hvor man gjør rigtigt i at vedtage en Lov som denne eller en noget lignende, der indeholder de almindelige Bestemmelser, jeg vil sige et Minimum af Bestemmelser, men et Minimum af hygieiniske Bestemmelser, som absolut alle Begne maa opfyldes, hvis god Orden skal herste, og hvis man skal holde sig de almindelige Sundhedsforskrifter efterrettelig. Man er saa bange for at paaføre Meierierne Udgifter; men jeg er overbevist om, at hvis denne Lov kommer i Orden, vil den ikke forarsage nogenfømhelst af de Meierier, der senere blive byggede, den allerfjerneste Udgift ud over dem, som det var nødvendigt at anvende for at anlægge dem. Derfor synes jeg altsaa, at skøndt Andels- og Fællesmeieriernes Antal ikke er saa ganske lille, maa Tidspunktet dog være heldigt, da Antallet ikke er saa stort, at man jo kan vente, at det vil blive meget større. Man træder altsaa ikke generende op mod dem, der skulle bygges, og det er kun et forholdsvis lille Tal, man kan genere ved disse Bestemmelser, og hvis man skal tro det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds, vil det kun være meget saa Meierier af dem, der ere oprettede, som man vil komme til at genere, da de fleste af dem ere ganske ubmærkede. Derfor ser jeg ikke rettere, end at man i Hovedtrækkene kan tage disse Bestemmelser.

Selvfølgelig kan der være Bestemmelser, som man mulig kan tage bort. Jeg vilde ikke anse det for nogen Ulykke, om man f. Ex. tog § 11 bort; men hvis man overhovedet indretter et Tilsyn, vil Praxis blive akkurat det, som § 11 nævner. Hvis der er nogle Menneker, der skulle føre Tilsyn med Meierierne, vil man saa tidlig som mulig, raadføre sig med dette Tilsyn i alle de Tilfælde, hvor man kan komme til. Jeg er overbevist om, at selv om § 11 ikke staa i Loven, vil enhver fornuftig Bestyrelse, som skal anlægge et Meieri, gaa til vedkommende Tilsyn og sige: Tag det i Diehyn og se, hvad I synes om det, og naar Meieriet var færdigt, vilde man, inden Virksomheden begyndte, sige til dem: Se nu paa Lokalerne, er der Noget at indvende derimod. Det er en Selvfølge, at Vedkommende vilde gjøre det, thi de ville sige som saa: Det er bedre at faae Indvendingerne i Tide, saaledes at de med Lethed kunne blive afhjulpne, end at faae dem for silde. Derfor vil Praxis blive akkurat det Samme, som § 11 foreskriver. Nei, naar man har villet slaa dette op til et saadant storpolitisk Numer, som man har gjort, forekommer det mig, at der er noget overordentligt Unaturligt i den Begeistring og den Varme, man der har udviklet. Man har forjet sig, forekommer det mig, paa enkelte Bestemmelser i Loven, og har ment, at man kunde finde noget forfærdeligt Skjult og Underfundigt deri, men det kan jeg nu ikke se. Jeg vil ogsaa bede det høie Thing eller i det Mindste Venstreflertallet her lægge Mærke til, at denne Lov dog har været behandlet meget i Landsthinget, og hvis jeg ikke tager meget feil, har denne Lov faaet vore Meningsfællers Stemme i Landsthinget. Det ser dog for mig ganske mærkeligt ud, om Folk, der baade i større og mindre Spørgsmaal se saa at sige ligesom Flertallet her saavel paa Hovedsagen som paa de enkelte Spørgsmaal, i den Grad fuldstændig skulde tage feil, at de i deres Forhandlingsiver skulde gaa saa vidt, at de toge en Lov, som deres Meningsfæller her nede i Salen maatte finde aldeles ubrugelig og urimelig som Noget, der vil delægge Andelsmeierierne her i Landet. Det forekommer mig at være temmelig afvisende overfor vore Meningsfæller i det andet Thing, at man saaledes komplet vil bryde Staven over dette Forslag. Det tror jeg slet ikke der er nogen Grund til. Netop den Behandling, som Loven har faaet i Landsthinget, har efter min Mening forbedret den noget. Det kan godt være — der sidder jo nogle flere Menneker her, selvfølgelig ogsaa nogle flere floge Hoveder